

Justitiedepartementet ju.remissvar@regeringskansliet.se

cc: clara.cederberg@regeringskansliet.se

Dnr: Ju2024/00120

Remissyttrande över Inskränkningarna i upphovsrätten (SOU 2024:4)

Bakgrund och inledning

SAMI, Svenska Artisters och Musikers Intresseorganisation företräder utövare på musikområdet och är den organisation som administrerar deras rätt till ersättning vid offentligt nyttjande av ljudupptagningar enligt tvångslicensen i 47 § lag (1960:729) om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk (URL). SAMI samlar även in ersättning till fonogramproducenterna enligt särskild överenskommelse med International Federation of the Phonographic Industry, IFPI, Svenska Gruppen. SAMI företräder cirka 55 000 svenska artister och musiker och företräder därutöver ett mycket stort antal utländska rättighetshavare med stöd av ömsesidighetsavtal (representationsavtal) med utländska utöversällskap.

Inledningsvis vill SAMI framhålla att införandet och tillämpningen av inskränkningar i upphovsrätten som utgångspunkt bör ske restriktivt. Samtidigt vill SAMI understryka vikten av att inskränkningarna ses i ljuset av de intressen som motiverar dem. SAMI har i det följande valt att fokusera på de delar som är mest betydelsefulla för SAMI:s medlemmar, med särskilt fokus på ersättningsbestämmelsen i 47 § URL.

Synpunkter på utredningens förslag:

1. Reglerna om namn- och källangivelse (avsnitt 5.2)

SAMI tillstyrker förslaget att det i 3 § URL ska framgå att upphovsmannens namn ska anges, om det inte är praktiskt eller tekniskt omöjligt eller oförenligt med god sed. SAMI efterfrågar förtydligande skrivningar om att namngivelse även gäller vid användning enligt 47 § URL samt tydlig vägledning vad som utgör ett "praktiskt och tekniskt hinder".

SAMI avstyrker förslaget att det vid nyttjande av verk med stöd av 47 § URL inte ska föreligga något krav på källangivelse.

1.1 Utformningen av det generella kravet på namngivelse i 3 § URL

SAMI instämmer i utredningens beskrivning av namngivelserättens avgörande betydelse. Precis som framhålls i utredningen utgör namnet många gånger

artister och musikers varumärke och det kan därför vara avgörande för dessa utövande musikers möjlighet att göra sitt namn känt och generera fler uppdrag, särskilt i den digitala miljön.

Precis som framhålls i utredningen (betänkandet, s. 118) är SAMI:s uppfattning att kravet på att upphovsmannens namn som huvudregel alltid ska anges är strängt men att kravet i nuvarande formulering brister i tydlighet och därmed inte tillämpas som det ska. SAMI delar utredningens uppfattning att den föreslagna lydelsen "upphovsmannens namn ska anges om det inte finns praktiska eller tekniska hinder mot detta eller om det av annat skäl skulle vara oförenligt med god sed" redan gäller i svensk rätt och att den nu föreslagna formuleringen av lagtext endast tydliggör detta.

SAMI vill framhålla att det finns en uppenbar risk att det uppstår en osäkerhet kring vad som utgör "praktiska eller tekniska hinder". Det kan vara svårt att avgöra exakt vad som räknas som ett hinder av detta slag och vad som inte gör det. En sådan otydlighet öppnar upp för tolkningsutrymme och en för vid tolkning riskerar att urvattna kravet. För att bestämmelsen ska få önskad effekt krävs att "praktiska eller tekniska hinder" får en snäv praktisk innebörd. Det är därför viktigt att det i motiven klargörs att undantaget från att ange namn omfattar situationer där, som SAMI uppfattar det, det mer eller mindre är omöjligt att ange namnet och inte att det till exempel är för 'krångligt' eller för dyrt. Det lär således finnas få situationer där det inte är tekniskt eller praktiskt möjligt att ange namn.

1.2 Namngivelse vid tillämpningen av inskränkningen i 47 §

Kravet på namngivelse gäller i samtliga fall då exemplar framställs av ett verk, ett framförande eller en sådan prestation görs tillgänglig för allmänheten. Följaktligen kvarstår kravet på namngivelse enligt 3 § URL vid användande enligt 47 § URL, även om kravet på källangivelse vid användning enligt 47 § URL tas bort (vidare om detta nedan). Detta måste vara tydligt.

Liknande praktisk problematik infinner sig i förhållande till kravet på namngivelse (3 § URL) som vid källangivelse. Trots att kravet på källangivelse vid användning enligt 47 § URL föreslås falla bort (med hänvisning till praktiska hinder) gäller det generella kravet på namngivelse i 3 § URL (den ideella rätten) alltjämt. Det är viktigt att detta framhålls i motiven. Ett bortfall av kravet på källangivelse i 47 § URL riskerar att göra att kravet på namngivelse uppfattas som mindre strängt (jfr. betänkandet, s. 118), eller till och med icke-befintligt, särskilt eftersom utredningen föreslår att det ska framgå av de enskilda inskränkingsbestämmelserna att kravet på källangivelse inbegriper att upphovsmannens namn ska anges. Att kravet på namngivelse uppfattas som mindre strängt vid användning enligt 47 § URL är inte acceptabelt.

Det är därför viktigt att det i motiven tydliggörs att det föreligger ett krav på namngivelse vid användande enligt 47 § URL, trots att kravet på källangivelse tagits bort (om så blir fallet). Även om det i dagsläget bedöms vara praktiskt eller tekniskt omöjligt med namngivelse så öppnar den digitala utvecklingen upp för att detta kan komma att förändras (se vidare om detta i avsnittet nedan).

1.3 Bortfallet av krav på källangivelse vid användning med stöd av 47 § URL (avsnitt 10.20.2)

I nuvarande ordning görs en hänvisning till 11 § URL andra stycket (krav på källangivelse) i 47 § URL. Utredningen påpekar att kravet på källangivelse vid användande enligt 47 § URL kan vara svårt att efterleva i praktiken, och att det inte heller framkommit att rättighetshavare upplever att det finns något behov av källangivelse i de situationer som kan komma i fråga vid sådan användning (betänkandet, s. 360). Utredningen föreslår därmed att kravet på källangivelse inte ska införas för användande med stöd av 47 § URL. Eftersom ett sådant krav finns idag innebär det de facto att kravet tas bort, vilket SAMI avstyrker.

Musikanvändandet enligt 47 § URL sker ofta genom offentligt framförande i till exempelbutiker och restauranger. Mot bakgrund av hur användandet enligt inskränkningen ser ut har SAMI förståelse för att efterlevandet av ett krav på källangivelse kan framstå som opraktiskt. SAMI vill däremot understryka att en avsaknad av praktiska möjligheter att efterleva ett krav på källangivelse inte innebär att det inte finns något behov av detsamma.

1.4 Källangivelse i förhållande till rapporteringsplikten i LKFU

Ett krav på källangivelse vid användning enligt 47 § URL ligger också i linje med den rapporteringsskyldighet som föreligger för användare enligt 5 § LKFU (artikel 17 i CRM-direktivet). Denna skyldighet innebär att användaren ska tillhandahålla nödvändig information för att samla in rättighetsintäkter och fördela och betala utestående belopp till rättighetshavarna. SAMI konstaterar att den information som omfattas av denna rapporteringsskyldighet, i vart fall i viss utsträckning, svarar mot den information som ryms inom ramen för källangivelsen (se s. 115 i betänkandet där det anges att källangivelsen kan innefatta angivandet av upphovsmannens namn och titel på det verk det är fråga om). Som framhållits i förarbetena till LKFU omfattar rapporteringsskyldigheten även situationer där användningen sker med stöd av tvångslicens, det vill säga med stöd av 47 § URL (se prop. 2015/16:181 s. 98). Detta innebär att det finns en skyldighet enligt lag för musikanvändare som förfogar över verk med stöd av 47 § URL att på begäran uppge information om till exempelartist och titel på det inspelade verket.

Rapporteringsskyldigheten innebär i praktiken inte att SAMI alltid efterfrågar spellistor/rapportering från användare som till exempelbutiker, restauranger. Att inhämta sådan information är, i vart fall inte i nuläget, ändamålsenligt för SAMI. Däremot ser SAMI att det kan komma att bli aktuellt med en mer detaljerad rapportering när tekniken möjliggör en smidig och kostnadseffektiv hantering av dessa uppgifter.

På området för offentligt framförande (musik i butik, restaurang etcetera) är det idag vanligt förekommande att den som upphovsrättsligt ansvarar för det offentliga framförandet i sin tur använder sig av en musikleverantörstjänst som till exempel Soundtrack Your Brand, Royal Streaming etc. Dessa tjänster tillhandahåller en licensierad repertoar och "skräddarsyr" ofta musikutbudet för att passa

den verksamhet som kunden har, vilket innebär att det finns uppgifter om vilka inspelningar som använts i verksamheten. Ofta finns det också information tillgänglig om vilka som innehar musik-, text- och producenträttigheterna. Följaktligen menar SAMI att det är praktiskt möjligt att tillhandahålla information om källan, i vart fall på begäran, även i förhållande till de utövande musikerna.

En lagstadgad skyldighet för användaren att ange källa kan enligt SAMI bidra till att de som tillhandahåller musiken i ett tidigare led (till exempel förlag och musik-/skivbolag, Spotify, Apple Music etc.) måste säkerställa att fullständig information om de utövande musikerna på inspelningen finns tillgänglig, något som i den digitala verkligheten är en avgörande pusselbit för att säkerställa att utövande musiker får ersättning för sina prestationer.

1.5 Kravet på källangivelse i förhållande till annan lagstiftning

Kravet på källangivelse är i grunden ett krav på att aktörer ska tillhandahålla den information som behövs för att ett verk ska kunna identifieras och kopplas till rättighetshavaren. Som påpekas ovan är detta avgörande för upphovsmannens ekonomiska rätt. En tillgång till, och korrekt redovisning av, upphovsrättsligt relevant information blir alltmer nödvändig, särskilt med beaktande av AI-förordningen som kräver att företag som tillhandahåller generativ AI ska tillhandahålla en detaljerad sammanfattning av det material som används för att träna AI-modellen (artikel 53.1.d i AI-förordningen). En förutsättning för att rättighetshavaren ska kunna bevaka sina rättigheter är att det finns korrekta och tillförlitliga metadata avseende verket/den skyddade prestationen. Därmed blir kravet på källangivelse mer betydelsefullt än någonsin tidigare.

Sammanfattningsvis är källangivelse en central komponent för att säkerställa utövande musikers ekonomiska intressen, och det är av yttersta vikt att detta skydd består och förstärks i takt med den ökande möjligheten att nyttja deras prestationer.

2. Hänvisning till trestegstestet i 47 § URL (avsnitt 10.20.2)

I ljuset av trestegstestets syfte efterfrågar SAMI att ändamålet med 47 § URL (det vill säga de utövande musikernas möjligheter att erhålla ersättning för sina prestationer) beaktas i större utsträckning. För att säkerställa att syftet med trestegsregeln uppnås, det vill säga att garantera att rättighetshavaren inte förlorar betydande ekonomiska värden, bör en obligatorisk kollektiv förvaltning och en icke-överlåtbar rätt till ersättning införas.

I utredningen anges att en hänvisning till 11 § URL första stycket bör införas i 47 § URL (betänkandet, s. 361). Det anges att det "[v]id situationer där det är oklart om viss användning omfattas av bestämmelsen i 47 § URL eller inte bör en tolkning ske i enlighet med trestegsregeln". SAMI ställer sig frågande till hur en avgränsning av 47 § URL kan göras med stöd av trestegsregeln, och vid vilket typ av förfogande denna avgränsning skulle vara tillämplig. Ett införande av en hänvisning till

trestegstestet i 47 § URL riskerar potentiellt att förändra omfattningen av 47 § URL på ett sätt som inte förutses i utredningen.

Inskränkningen/undantaget i 47 § URL föreskriver en rätt att använda ett skyddat verk utan tillstånd från rättighetshavaren. Däremot ingår 47 § URL inte i de inskränkningar som räknas upp i artikel 5 i Infosoc-direktivet. Som redogörs för nedan har inskränkningen i 47 § URL ett annat ursprung (Internationella konventionen om skydd för utövande konstnärer, framställare av fonogram och radioföretag [1961]) och värnar andra intressen än de enskilda och allmänna intressen som kontrasteras mot upphovspersoners intressen i andra inskränkningar. Särskilda överväganden måste därför göras i förhållande till 47 § URL för att uppnå samma syften som vid tillämpningen av trestegstestet.

De intressen som lagstiftaren värnar med trestegstestet är att inskränkningarna inte får strida mot det normala utnyttjandet av verket (steg 2) och att användningen inte oskäligt får inkräkta på rättighetshavarnas legitima intressen (steg 3). 47 § URL är utformad som en inskränkning i den ensamrätt som tillkommer utövande konstnärer enligt 45 § URL. Vid revideringen av 45 § URL till en ensamrätt underströks principen att de olika grupperna inom upphovsrätten bör behandlas lika och att de närstående rättighetshavarnas intressen inte är mindre skyddsvärda. Det är mot denna bakgrund som tillämpningen och tolkningen av 47 § URL måste göras. Paragrafen syftar därmed till att säkerställa utövande musikers intressen, närmare bestämt deras rätt till skälig ersättning, vilket även fastställs i artikel 8.2 i utlånings- och uthyrningsdirektivet.

De intressen som skyddas genom 47 § URL är således inte de som vanligtvis beaktas vid användning av verk med stöd av inskränkningar. I själva verket är denna inskränkning i många fall den enda möjligheten för utövande musiker att erhålla löpande ersättning för sina prestationer. Vid tolkningen och tillämpningen av 47 § URL är därmed rättighetshavarens legitima intresse inte att begränsa inskränkningens tillämplighet, utan snarare att tillse att utövande musiker ersätts för nyttjandet som de facto omfattas av bestämmelsen. På så vis säkerställs de intressen som 45 § URL syftar till.

Att 47 § URL är avgörande för utövande musikers rätt till skälig ersättning måste ses i ljuset av den icke fungerande primära avtalsmarknaden för dessa musiker. De utövande musikernas svaga förhandlingsposition gör att det är svårt för dem att bedöma vilken ersättningsform som är mest rimlig, särskilt med tanke på den snabbt föränderliga digitala miljön. Den ökade komplexiteten och de ojämna styrkeförhållandena inom musikbranschen understryker behovet av kollektiva lösningar för den enskilde musikern. Eftersom musikers rätt till ersättning inte tillgodoses på den primära avtalsmarknaden bör lagstiftaren vidta åtgärder för att säkerställa ändamålet med 47 § URL. En sådan åtgärd är att göra den kollektiva förvaltningen av rätten till ersättning obligatorisk och icke överlåtbar till annan än en kollektiv förvaltningsorganisation. Något som för övrigt redan gäller i Danmark, Finland, Norge och i flertalet andra länder som på motsvarande sätt tillerkänner utövare en ersättningsrätt.

Sammanfattningsvis motsätter sig inte SAMI en hänvisning i 47 § URL till trestegstestet, men det måste tydligt framgå att det är rättighetshavarnas

intressen, till skillnad från andra inskränkningar, som tillgodoses genom denna hänvisning. För att leva upp till EU-rättens krav på skälig ersättning för utövande musiker är det nödvändigt att 47 § URL tillämpas med korrekta och välvägda intressen.

3. En ny inskränkning för användning av verk i karikatyr-, parodi- och pastischsyfte (avsnitt 9.2)

SAMI avstyrker den föreslagna bestämmelsens tillämpning på pastischer. Det är SAMI:s uppfattning att EU-rätten inte kräver att inskränkning för pastischer införs. Dessutom ser SAMI stora bekymmer med ett införande av en inskränkning som omfattar pastischer eftersom begreppet inte har någon tydlig definition. Bristen på en tydlig definition (och vilka syften/ändamål som motiverar inskränkningen) innebär en risk för svår gränsdragningsproblematik. Att pastisch saknar en tydlig definition innebär även enligt SAMI att det inte går att avgränsa inskränkningen på ett sådant sätt att inskränkningen uppfyller kraven i trestegstestet.

När det gäller frågan vad som konstituerar en pastisch, refererar utredningen till ett förklarande dokument från Bundestag i Tyskland, där pastischer illustreras med metoder som remixer, samplingar och "mashups" (betänkandet, s. 208). Vidare hänvisar utredningen till ett mål från en tysk tingsrätt där domstolen tog ställning till ett användande enligt inskränkningen för pastischer. Enligt utredningen fäste domstolen vikt vid att användaren inte hade använt "pastischen" på ett kommersiellt sätt och att rättighetshavarens ekonomiska exploatering av verket inte påverkades av användningen i fråga. Utredningen lyfter även fram Pelham-målet som ligger för avgörande i EU-domstolen där begreppet pastisch förväntas tydliggöras. SAMI anser att den tyska domstolens överväganden är sådana som rimligtvis måste kunna beaktas vid prövning om ett verk faller in om en inskränkning. Däremot menar SAMI att lagstiftningen som den föreslås inte öppnar upp för sådana överväganden. Oavsett vad EU-domstolen kommer fram till i Pelham-målet måste inskränkningen för pastischer begränsas för att inte rättighetshavarna ska drabbas i oskälig utsträckning.

SAMI företräder rättighetshavare vars inspelade prestationer som enligt resonemangen i utredningen sannolikt är sådana som kommer att utnyttjas inom ramen för ett undantag för pastischer (till exempel sampling och remixer). För att sådan användning inte oskälig ska inkräkta på rättighetshavarens legitima intressen (jfr. trestegsregeln) är det av yttersta vikt att det sätts upp tydliga ramar för vad som tillåts utgöra en användning med stöd av en inskränkning för pastischer. Utredningen betonar vikten av denna intresseavvägning, men SAMI anser inte att detta återspeglas tillräckligt tydligt i lagtexten (eller i utredningen).

Som utredningen konstaterar karaktäriseras en parodi och en karikatyr av yttrandefrihetssyftet. Någon sådan karaktär tillskrivs inte en pastisch. I utredningen framhålls till exempel att en pastisch kan framställas "utan ett särskilt syfte" (betänkandet, s. 421). Vidare anger utredningen att ingen avgränsning till något specifikt syfte bör göras i förhållande till pastischer, men att "det bör vara fråga om sådana uttryck vars syfte är kopplat till användarens yttrandefrihet eller

konstnärliga frihet". SAMI finner detta problematiskt eftersom de flesta användningar av skyddade verk och prestationer kan tolkas som uttryck för yttrandefrihet och/eller konstnärlig frihet. I förhållande till exempelvis sampling innebär en sådan "begränsning" därför ingenting. Att tala om användning av verk i "pastischsyfte" på samma sätt som det talas om användning av verk i "parodisyfte" låter sig därför inte göras. Sådana uttalanden kan därför vara missvisande och leda till att undantaget tillämpas alldeles för brett.

Eftersom en pastisch (möjligen) inte definieras av syftet (jfr. frågorna i Pelham-målet) måste den relevanta begränsningen av inskränkningen göras 'i det andra ledet', det vill säga genom begränsningen i den föreslagna formuleringen som anger att ett verk får återges "i den utsträckning som motiveras av syftet". För att detta ska få verklig innebörd anser SAMI att det är nödvändigt att det redan i lagtexten specificeras vilka syften som kan motivera en tillåten användning enligt inskränkningen.

Det är avgörande att användningen tydligt exkluderar en användning för kommersiella ändamål. Att det i motiven hänvisas till "yttrandefrihetssyfte" är alldeles för brett eftersom en begränsning till ett yttrandefrihetssyfte inte undantar en ekonomisk exploatering av ett verk. Det måste därmed tydliggöras, allra minst i motiven, att en legitim användning med stöd av ett pastischundantag inte kan motiveras av ett kommersiellt syfte. Om inte sådana förtydliganden införs menar SAMI att den föreslagna lagstiftningen riskerar att öppna upp för ett kommersiellt användande av skyddade verk och inspelningar (genom till exempel sampling/remixer) på ett sätt som skulle kunna få stora negativa och oönskade konsekvenser för SAMI:s medlemmar.

SAMI ansluter sig i övrigt till vad Stim framfört i denna del.

4. Anmärkning på vissa skrivningar i utredningen

Det förekommer missvisande skrivningar i utredningen. SAMI efterfrågar att detta korrigeras i det fortsatta lagstiftningsarbetet. Utredningen anger att "[i] 47 § URL finns en särskild inskränkingsbestämmelse som möjliggör användning av ljudupptagningar vid offentliga framföranden och radio- och tv-sändningar" (betänkandet, s. 360). Denna återgivning av 47 § URL är missvisande. 47 § URL omfattar offentliga framföranden och andra överföringar till allmänheten än så kallade on demand-situationer. Exempel på ett sådant förfogande är radio- och tv-utsändningar, men en överföring föreligger också vid samtidig och oförändrad vidare-sändning av radio- eller tv-utsändningar. Även situationer när till exempel musik tillgängliggörs via internet på i princip samma sätt som vid en radioutsändning omfattas av inskränkningen i 47 §.

Det bör därför tydliggöras att bestämmelsen innefattar alla tillgängliggörande för allmänheten som inte uttryckligen undantagits från bestämmelsens tillämpningsområde ("överföringar som sker på ett sådant sätt att enskilda kan få tillgång till ljudupptagningarna från en plats och vid en tidpunkt som de själva väljer"), och därmed även en stor andel av sådana distansöverföringar som med direktivets ordalydelse benämns överföring till allmänheten.

5. En bestämmelse motsvarande trestegsregeln införs i 2 kap. URL (avsnitt 6.2)

SAMI ansluter sig till vad KLYS/Copyswede framfört i denna del.

6. Text- och datautvinning (avsnitt 10.6.2)

SAMI efterfrågar åtgärder för att säkerställa att rättighetshavarnas legitima intressen tillgodoses vid användning med stöd av inskränkningen för text- och datautvinning. Det omedelbara behovet av att inskränkningen ses över har framhållits av flertalet upphovsrättsorganisationer och andra representanter för kreatörssidan. Företag som utvecklar generativa AI-modeller använder sig av text- och datautvinningsundantaget för att träna dessa modeller.

Upphovsrättskyddade verk och prestationer används alltså utan tillstånd och utan ersättning för att utveckla generativ AI, som sedan skapar nya AI-genererade produkter som placeras på samma marknad i konkurrens med de verk och de prestationer som bidragit till den AI-genererade framställningen. Detta utnyttjande leder till att rättighetshavarnas arbets- och ersättningsmöjlighet begränsas och måste anses strida mot trestegsregeln. Denna ordning är oacceptabel.

Det enda tillgängliga sättet för rättighetshavaren att skydda sina verk från denna exploatering är att rättighetshavaren på ett "lämpligt sätt" förbehållit sig den rätten. Rätten att förbehålla sig denna rätt (opt-out) tillkommer alla typer av rättighetshavare, även utövande artister och musiker. SAMI uppfattar att många förslag till lösningar för förbehåll/opt-out fokuserar på vissa typer av rättigheter och rättighetshavare, i regel ska då förbehåll ske i samband med licensiering. För att säkerställa att även utövande artister och musiker har en reell möjlighet att förbehålla sig sina rättigheter krävs att lagstiftaren spelar en aktiv roll. SAMI vill därför understryka att arbetet med att säkerställa att rättighetshavares legitima intressen tillgodoses måste fortgå i samråd med alla berörda rättighetshavarkategorier, även om inskränkningen i 15 a § URL har sitt ursprung i tvingande EU rätt.

Mot bakgrund av AI-förordningens transparenskrav (se ovan avsnitt 2.3) bör utredningens slutsats att ett krav på källangivelse inte skulle vara förenligt med EU-rätten under alla omständigheter omprövas.

7. Nyhetsrapportering (avsnitt 8.2)

Beträffande undantaget för nyhetsrapportering och frågan om detta undantag bör begränsas till offentliggjorda verk, framhåller utredningen att rätten att bestämma när och hur ett verk eller ett inspelat framförande första gången offentliggörs är av central betydelse för uphovspersoner och utövande konstnärer samt att det utgör en viktig del av deras ideella rätt och konstnärliga integritet. Utredningen konstaterar att medlemsstater har ett visst handlingsutrymme i denna

intresseavvägning och att användares och rättighetshavares intressen kan väga olika tungt i olika situationer.

Offentliggörande som villkor för användning bör endast utmönstras om mycket tungt vägande skäl föreligger. Även om SAMI förstår att kravet på offentliggörande kan vara begränsande i vissa fall, måste användning av ej offentliggjorda verk/prestationer vara starkt motiverat av ett informationsintresse för att inkluderas i undantaget.

För inspelad musik är sannolikt utrymmet för tillämpning av undantaget, såvitt gäller ej offentliggjorda verk/framföranden, mycket begränsat. Att till exempel publicera en tidigare ej utgiven musikinspelning av en avliden artist utan tillstånd av dennes arvingar kräver en mycket noggrann avvägning av allmänintresset mot etiska, upphovsrättsliga och moraliska överväganden. Det är därför viktigt att resonemangen i betänkandet i denna del inkluderas i författningskommentaren för att klargöra att ett mycket starkt informationsintresse krävs för att motivera användning inom ramen för inskränkningen.

På grund av den strikta intresseavvägning som krävs, bör nyhetsundantaget dessutom, och i vart fall vid publicering av ej offentliggjord musik, begränsas till någon form av kvalificerad journalistisk verksamhet. Mer specifika skrivningar i denna del välkomnas för att ytterligare klargöra gränsdragningen mot andra aktörer.

8. Forskningsundantaget (avsnitt 10.7.2)

SAMI ansluter sig till vad KLYS/Copyswede framfört i denna del.

Stockholm 2024-06-03

Stefan Lagrell
Verkställande direktör, SAMI